

III Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa

W dniu 9 lipca 1955 r. odbył się w Warszawie III Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa.

W Zjeździe wzięło udział 75 delegatów, 23 przewodniczących oddziałów i sekretarzy, 13 przedstawicieli kół zakładowych, Zarząd Główny w liczbie 12 osób oraz 38 gości.

Zjazd otworzył kol. doc. **S z c z e r b a k o w** witając przybyłego Ministra Leśnictwa Ob. **D ą b - K o c i o ł a**, wiceministra inż. mgr **R y k o w s k i e g o**, przedstawiciela Przemysłu Drzewnego i Papierniczego inż. mgr **Ś w i d e r s k i e g o**, przedstawiciela PKPG dyr. Nowickiego, przedstawiciela nauki prof. dr **W ł o c z e w s k i e g o** oraz wszystkich delegatów i gości.

Referat programowy wygłosił kol. **S z c z e r b a k o w**, przewodniczący Zarządu Głównego, podając zasadnicze kierunki postępu technicznego w leśnictwie i drzewnictwie.

Kol. **S z c z e r b a k o w** zaapelował do inżynierów i techników, aby zespolili swoje wysiłki w walce o postęp techniczny.

Z kolei kol. inż. mgr **F a b i s z e w s k i**, Sekretarz Generalny Stowarzyszenia, złożył sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia za okres 1.IV.1953 — 31.III.1955 r. oraz zreferował plan pracy na 1955 r.

Z ważniejszych dotychczasowych osiągnięć Zarządu Głównego można wymienić: a) rozszerzenie działalności Stowarzyszenia przez utworzenie nowych kół zakładowych i powiększenie liczby członków, b) rozwinięcie akcji podnoszenia kwalifikacji członków Stowarzyszenia, c) szerzenie postępu technicznego i współpracy w tym zakresie z resortami.

Stan ilościowy szkół zakładowych w okresie sprawozdawczym powiększył się ze 192 na 338, tj. o 76%, ilość członków w tym okresie wzrosła z 7314 do 11 816, tj. o 61%. Największe osiągnięcia w tym zakresie mają Oddziały: Szczecinek, Łódź i Poznań.

Znaczne osiągnięcia w zakresie podnoszenia kwalifikacji członków uzyskało Stowarzyszenie przez działalność odczytową, szkoleniową oraz zapoczątkowaną akcję wydawniczą. Liczba odczytów w ostatnich latach wynosiła: w roku 1952 — 857, w roku 1953 — 1295, w roku 1954 — 2243. Plan odczytów został zrealizowany w 1953 r. w ponad 160%, zaś w roku 1954 w ponad 200%.

W akcji szkoleniowej zorganizowano w okresie sprawozdawczym dwa turnusy kursu przygotowawczego na stopień inżyniera, uruchomiono również kurs techniczny w zakresie leśnictwa, w którym bierze udział 451 uczestników. Ponadto rozpoczęto szkolenie w zakresie „Techminimum Leśniczego”, a w opracowaniu jest „Techminimum Tartaczniaka”.

Szczególne uznanie należy się tym oddziałom i kołom, które zorganizowały kursy specjalistyczne dla brakarzy i majstrów tartaczniactwa.

W akcji wydawniczej poza skryptami dla kursów z zakresu przemysłu leśnego i drzewnego wydawano czasopismo „Przemysł Drzewny”, oraz wydano dwie instrukcje dotyczące: 1) stosowania metody Kowalowa w przemyśle leśnym i drzewnym, 2) rozpoczęto pracę nad wydaniem 5-tomowego poradnika technicznego drzewiarza.

W zakresie postępu technicznego zorganizowano w okresie sprawozdawczym 9 konferencji i narad.

Główna Komisja Rewizyjna oceniając pozytywnie działalność Zarządu Głównego postawiła wniosek o udzielenie mu absolutorium oraz złożenie podziękowania za owocną pracę. Wniosek został uchwalony jednogłośnie.

W dyskusji nad referatem, sprawozdaniem i planem pracy zabrało głos 16 kolegów i 2 przedstawiciele resortów.

Minister Dąb-Kocił stwierdził, że kierownictwo Ministerstwa ocenia pozytywnie dorobek Stowarzyszenia. Podkreślił on duże osiągnięcia w zakresie szkolenia oraz stwierdził, że resort widzi dużą pomoc w swojej pracy w organizowanych konferencjach naukowo-technicznych. Następnie poinformował zebranych o najbliższych zadaniach resortu, zwracając się do Stowarzyszenia o pomoc w ich realizacji.

Podobnie ocenił działalność Stowarzyszenia przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, podkreślając znaczenie udziału Stowarzyszenia prawie we wszystkich podstawowych zadaniach. Stwierdził on, że Stowarzyszenie jest współodpowiedzialne za właściwą realizację postępu technicznego, a jako najbliższe zadanie postawił postulat zmniejszenia rozpiętości pomiędzy istniejącym stanem technicznym zakładów, a aktami normatywnymi; realizacja tego postulatu pozwoliłaby na szybszy postęp techniczny. Obydwaj przedstawiciele resortów życzyli Zjazdowi owocnych obrad oraz dobrych wyników w pracy Stowarzyszenia.

Delegaci wysunęli szereg postulatów w stosunku do przyszłego Zarządu Głównego i pod adresem resortów.

Dyskusja uwypukliła znaczenie Uchwały Prezydium Rządu z dnia 31.V.1953 r. o współpracy Stowarzyszeń z resortami gospodarczymi dla działalności Stowarzyszenia i wskazała, że niedostateczna jej realizacja zarówno ze strony Stowarzyszenia jak i resortów hamowała dalszy rozwój działalności.

Po uchwaleniu absolutorium i przyjęciu planu pracy na rok 1955 dokonano wyboru władz. Przewodniczącym został wybrany kol. z-ca prof. Edward Kamiński.

W końcowej części obrad Komisja Wniosków po wzięciu pod uwagę sprawozdania Zarządu Głównego, Komisji Rewizyjnej, planu pracy oraz dyskusji przedłożyła opracowane wnioski.

We wnioskach wskazano, że w celu zapewnienia pełnego rozwoju gałęzi gospodarki narodowej opartej na surowcu drzewnym niezbędne jest stałe podnoszenie produktywności lasów i jednoczesna jak najdalej idąca oszczędność we wszystkich stadiach jego pozyskiwania, przerobu i zużycia.

W celu wzmocnienia produktywności lasów należy realizować podniesienie ilościowego i jakościowego przyrostu poprzez przyspieszenie zalesiania, szczególnie nieużytków, wzmocnienie pielęgnacji lasu oraz rozszerzenie bazy surowcowej przez intensywne zadrzewianie oraz hodowlę gatunków szybko rosnących.

W celu osiągnięcia systematycznej i powszechnej oszczędności drewna wskazano na konieczność likwidacji marnotrawstwa począwszy od ścinki, zrywki i wywozu aż do przerobu w zakładach przetwórczych.

Ponadto zwrócono uwagę na konieczność stosowania dotychczas niewykorzystanych sortymentów w szczególności drobnicy i odpadów na wyrób materiałów budowlanych, meblowych i przerobu chemicznego. Wskazano również na konieczność właściwej konserwacji we wszystkich stadiach przerobu jako na źródło poważnych oszczędności.

W celu przyspieszenia realizacji tych zadań Stowarzyszenie powinno zmierzać w swej działalności do ściślejszego wiązania nauki z praktyką poprzez wysuwanie i opracowywanie tematyki naukowo-badawczej i stawianie zadań instytutom i katedrom wyższych uczelni.

Ponadto Zjazd uchwalił szereg postulatów pod adresem Zarządu Głównego i Stowarzyszenia.

W. F.